

בלבבי משכן אבנה

נקודה מתוך הפרשה

מטות

בפרשתן כאשר מצווה ה' למשה למנות את השלל ממלחמת מדיין, ולחלקו, התורה מציינת את הכמות המדויקת של השלל שבוזז ונחלק. ובלשון הפסוק (במדבר לא, לב - לה), וַיְהִי הַמִּלְקוֹם יָתֵר הַבֹּז אֲשֶׁר בָּזְזוּ עִם הַצָּבָא צֹאן וְשֵׁשׁ מֵאוֹת אֵלֶף וְשִׁבְעִים אֵלֶף וַחֲמִשָּׁת אֲלָפִים: וּבִקְרָ שָׁנִים וְשִׁבְעִים אֵלֶף: וַחֲמִרִים אֶחָד וְשִׁשִּׁים אֵלֶף: וְנֶפֶשׁ אָדָם מִן הַנָּשִׁים אֲשֶׁר לֹא יָדְעוּ מִשְׁכָּב זָכָר כָּל נֶפֶשׁ שָׁנִים וְשִׁלְשִׁים אֵלֶף: וַיֵּשׁ לַהֲבִין, מֵהוּ הַפְּנִימִיּוֹת שְׁמֵאחֹרֵי הַמְּנִינִים.

ביאור מורינו הרב שליט"א

כי מאות אלף עד האות כף, עולה מניינם ע"ה. וזהו חצי ראשון של האותיות, כנודע, בבחינת אל ב'ם ג'ן ד'ס וכו'. והיינו שמדרגת שישים ריבוא דבוק במדרגת חלקן הראשון של האותיות, והבן. וכן כאשר אברהם היה בן ע'ה שנה, אז יצא מחרן, וכן חי ע'ה שנה אחר שנימול. עיין שפתי כהן (בראשית יב, ד).

וכתיב (שם), "ובקר שניים ושבעים אלף". ושורש מהות מנין זה, דהנה ישנם ע' נפש יעקב, יוצאי ירך יעקב ירדו עמו למצרים. וכל ע' שורשו שנים, והם ע'ב, כנודע, כגון ב"ד הגדול שהם ע', ושנים על גבם - נשיא ואב ב"ד. וכן ע' יוצאי ירך יעקב שניים על גביו. יעקב ואשתו (ועם ד' נשותיו זהו ע'ה, שורש לע'ה אלף הנ"ל).

וכתיב (שם, לד) "וחמורים אחד ושישים אלף". ושישים כנגד שישים ריבוא כנ"ל. ואחד נודע, שהוא אור א"ס הגנוז בתוך השישים, בתוך שישים ריבוא ישראל. ורמז לדבר, אין סוף ר"ת א"ס, ס - סוף, זהו שישים ריבוא ששורשם בשישים ריבוא אותיות לתורה שאין להוסיף עליהן. א - אור, אור שאין לו סוף, ואור אינסוף היה גנוז בקליפת מדין מכוחו של בלעם שהיה יודע דעת עליון.

וכתיב (שם, לה) "ונפש אדם מן הנשים אשר לא ידעו משכב זכר כל נפש שניים ושלשים אלף" ונודע שאשה סוד ל'ב, סוד הלב, שממש מתחלת קומת הנקבה מן הלב ולכן כולה לב.

כתיב (במדבר לא, לב - לה), וַיְהִי הַמִּלְקוֹם יָתֵר הַבֹּז אֲשֶׁר בָּזְזוּ עִם הַצָּבָא צֹאן וְשֵׁשׁ מֵאוֹת אֵלֶף וְשִׁבְעִים אֵלֶף וַחֲמִשָּׁת אֲלָפִים: וּבִקְרָ שָׁנִים וְשִׁבְעִים אֵלֶף: וַחֲמִרִים אֶחָד וְשִׁשִּׁים אֵלֶף: וְנֶפֶשׁ אָדָם מִן הַנָּשִׁים אֲשֶׁר לֹא יָדְעוּ מִשְׁכָּב זָכָר כָּל נֶפֶשׁ שָׁנִים וְשִׁלְשִׁים אֵלֶף: ובס"ד נבאר כל מניין לעצמו:

שורש ענין "שש מאות אלף", הוא כמניין בנ"ו. ואף הם לא היו במדויק שש מאות אלף, כמ"ש (שמות יב) "ויסעו בנ"י מרעמסס סוכותה כשש מאות אלף רגלי". ושורשם משה, שאמרו חז"ל שהיה שקול כנגד שישים ריבוא. ואמרו חז"ל, שמיתתו של משה היתה תלויה במלחמה זו, ולכן נגלה דייקא במלקוח שש מאות אלף. והוא כנגד שורש נשמתם של ישראל.

וכמ"ש בברית מנוחה (הדרך השניה), וז"ל, ענין המאורות הראשיים מאורים גדולים וכו', מתפשטים שש מאות אלף, בהתפשטותם נחלקו לשש קצוות וכו', ובעת התפשטותם מי יוכל לתת מנין לניצוצות שמתפשטים מהם בלי מנין, לקיים מה שכתוב (בראשית כח, יד) "והיה זרעך כעפר הארץ", עכ"ל.

ושורש שישים אלף הוא ביעקב, כמ"ש (זוה"ק ח"ב, ד ע"ב) שכינתא נחתה למצרים את יעקב, ושית מאה אלפין רתיכין קדישין עימה והיינו דכתיב "כשש מאות אלף רגלי". תנינן שית מאה אלפי רתיכין קדישין נחתו עם יעקב למצרים, וכלהו סליקו מתמן כד נפקו ישראל ממצרים וכו' עיי"ש.

ושורש התוספת של מנין "שבעים וחמש אלף".